प्रत्ययः क्रियते। किञ्चिदेतन्मृतसत्वं तिष्ठति। तत् सदभ्यस्तविद्याप्रभा
वेन प्रत्युज्जीवयामः। ततश्चैकेनाभिहितं। अहमस्थिसञ्चयं कर्तुं जा
नामि। द्वितीयेनाभिहितं। चर्ममांसरुधिरं प्रयच्छामि। तृतीयेनाभि
हित। अहं सञ्जीवनं करोमि। तत एकेनास्थिसञ्चयः कृतः। द्विती
५ येन चर्ममांसरुधिरैः संयोजितः। तृतीयो यावज्जीवितव्यं योजयितुं
लग्नः। तावत् स बुद्धिमता निषिद्ध उक्तश्च। एष सिंहः। यद्येनं
सजीवं करिष्यसि। तत् सर्वानप्यस्मान् व्यापादयिष्यतीति। ततस्ते
नाभिहितं। धिग्मूर्ख नाहं विद्यां विफलतां नेष्यामि। ततश्च तेना
भिहितं। तर्हि क्षणं प्रतीक्षस्व यावदहमेनं समीपतरुमारोहामि।
१० तथानुष्ठिते यावत् सजीवः कृतः। तावत् त्रयो ऽपि ते तेनोत्थाय
व्यापादिताः। स च बुद्धिमान् सिंहे स्थानान्तरे गते वृक्षादवतीर्य
गृहं गतः। अतो ऽहं ब्रवीमि।

वरं बुद्धिर्न सा विद्या विद्यातो बुद्धिरुत्तमा।
बुद्धिहीना विनश्यन्ति यथा ते सिंहकारकाः ॥ ३२ ॥

१५ अतः परं उक्तं च।

अपि शास्त्रेषु कुशला लोकाचारविवर्जिताः।
सर्वे ते हास्यतां यान्ति यथा ते मूर्खपण्डिताः ॥ ३३ ॥

कथा ॥५॥ चक्रधरः पृच्छति। कथमेतत्। सो ऽब्रवीत्। अथ कस्मिंश्चिदधि
ष्ठाने चत्वारो ब्राह्मणाः परस्परं मित्रत्वमापन्ना वसन्ति स्म। बाल
२० भावे तेषां मतिरजायत। भो देशान्तरं गत्वा विद्याया उपार्जनं क्रियते।
अथान्यस्मिन् दिने ब्राह्मणाः परस्परं निश्चयं कृत्वा विद्याया उपार्ज
नार्थे कान्यकुब्जे गताः। तत्र च विद्यामठे गत्वा पठन्ति। एवं द्वाद
शाब्दानि स्थित्वा यावदेकचित्ततया सर्वे विद्याकुशलाः सञ्जाताः।
ततश्चतुर्भिस्तैर्मिलित्वोक्तं। वयं सर्वे विद्यापारे गताः। तदुपाध्याय
२५ मुत्कलापयित्वा स्वदेशे गच्छाम। तथैवं क्रियतामित्युक्त्वा ब्राह्मणा